

[Arne Melchior]

nestole eller så og så mange pakker cigaretter, eller hvad nu man vil købe sig, for den disponible del af sin indtægt.

Derfor er selve denne teoretiske størrelse, skattetrykket, nok interessant, men den er i bedste fald kun en del af sandheden.

Hr. Camre omtalte i går karensdagens bortfald, og det er jo noget, vi har stemt om i dag i enighed i denne sal – så godt som da. Hr. Camre rejste spørgsmålet, om karensdagen mon blev genindført efter et valg, som altså den nuværende regering ville vinde. Det var dog ikke fjernere i hr. Camres tankegang, end at den mulighed stadig eksisterede.

Jeg har ingen bemyndigelse til at tale på regeringens vegne, men jeg tror alligevel godt, jeg tør love, i hvert fald på, at karensdagen ikke vil blive genindført. Hvorfor blev den nemlig indført? Fordi der var en helt abnorm situation med et statsbudget, hvor underskuddet var ved at nærme sig 80 mia. kr. på ét år.

Fra krigens tid husker vi et gammelt mundheld – det er ikke alle mundheld, der nøjagtigt dækker sandheden, men jeg mener, at der er megen værdi i dette mundheld – der sagde: i unormale tider bliver det normale unormalt. Altså over for unormale tider, over for unormale situationer og omstændigheder må det være rimeligt at vedtage at indføre ændringer, midlertidige ændringer i hvert fald, som man under normale forhold ville have givet afkald på.

Nu er det jo netop ved regeringens fortjeneste lykkedes at få denne trussel om det gigantiske statsunderskud væk, nu har vi, som jeg sagde før, statsregnskabet i balance, og derfor er der ikke længere brug for den slags lidt unormale, lidt uhensigtsmæssige metoder, og derfor tror jeg, at man kan sove roligt i den henseende.

Måtte jeg gentage min tak fra i går til Det Radikale Venstre for at have bidraget til den økonomiske stabilitet nu i en række år, i alt 4½ år og 5 finanslove, således som vi har set det i det gode samarbejde mellem regeringen, regeringspartierne og Det Radikale Venstre. Hr. Bilgrav-Nielsens afslutning på sin tale her i dag var også en klar henvisning til denne stabilitet, som er ønsket fra radikal side, og som jeg tror at dansk økonomi og den danske befolkning har godt af.

Jeg vil i det hele taget henvise til stabiliteten i Folketingets arbejde. I formiddags gen-

nemgik Folketinget på ret kort tid 19 dagsordenspunkter, 19 tredjebehandlinger, altså lovforslag, hvis skæbne blev endeligt afgjort her i Folketinget. I næsten samtlige 19 tilfælde var der grøn tavle over det hele, grønt lys, altså jastemmer. I en række tilfælde var der fire røde pletter i det ene hjørne, intet skal jo være fuldent, der kan altid være en undtagelse fra reglen; det bekræfter kun reglen.

Dette Folketing har i skøn samdrægtighed i dag kunnet vedtage 19 lovforslag på mangfoldige af samfundslivets områder i enighed, efter at vi igennem de tre sagsbehandlinger her i salen og i udvalgene har forhandlet os til rette og fundet et fodslag. Det mener jeg er et vigtigt og et glædeligt tegn til befolkningen om, at nok skændes vi, nok diskuterer vi hårdt med hinanden – det skal vi, det er både regeringens pligt og oppositionens pligt at angribe hinandens synspunkter, undersøge hinandens synspunkter, rejse tvivl om dem for at få dem afprøvet og efterprøvet – men at vi, som det også er demokratiets væsen, taler sammen, forhandler os til rette og til slut kan ende i en sådan smuk harmoni og stabilitet, som formiddagens begivenheder er udtryk for. Det gælder bredt her i salen.

Regeringens samarbejde – hvis jeg må være så fri at bruge dette vidtgående ord – med Socialdemokratiet har da også givet sig nogle ganske væsentlige og markante udslag, i nyeste tid et enkelt tilfælde, ja, det er faktisk fra 1985, men dog så nyt, at jeg vil medtage i min lille opremsning her fire ting, hvor der er blevet besluttet og lovgivet i skøn samdrægtighed mellem regeringen og det store Socialdemokrati.

Jeg nævner aftalen, beslutningen om hybridnettets indførelse. Jeg vil godt sige et par ord mere om hybridnettet. I de senere måneder er der flere, der har skrevet og sagt, at det er kommet dårligt fra start. Det er nu ikke så dårligt, som man skriver, for det kom ikke i gang i begyndelsen af 1986, men først i sommeren 1986, så der er kun gået et halvt år. Desuden har det været forudsagt også af mig, også heroppefra, at starten nok ville blive langsom, men man ville komme til et accelereringspunkt.

Det er min opfattelse, at hybridnettet lever og lever godt og har en stor fremtid for sig, og jeg er overbevist om, at denne beslutning vil være en af de helt bærende til at sikre tekniske, økonomiske og beskæftigelsesmæs-